

ΠΕΝΤΑΛΦΑΣ ἀναγινώσκει.

«Κύριε Πεντάλφα!»

«Θ', ἀπορήτε βεβαίως λαμβάνοντες ἐπιστολήν μου παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου. Πλὴν ἡ ἀπορία σας δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν καθότι παρακατιόντες θὰ μάθετε τὰ καθέκαστα. Τί ρόλον ἔπαιζετε μέχρι τοῦδε, μου εἶχε γίνει γνωστὸν πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ἀνέμενον καὶ τὸ τελευταῖον κατόρθωμά σας διὰ νὰ σᾶς δώσω τὰ παπούτσια... ποῦ σᾶς ἐχρειάζοντο!»

Πῶς!...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ. — 'Εξαχολουθήσατε.

ΠΕΝΤΑΛΦΑΣ ἀναγινώσκει.

«Ο ύπαλληλος τοῦ σιδηροδρόμου ἔχει ἐντολὴν νὰ σᾶς δώσῃ τότε μόνον τὴν παροῦσαν μου, ὅταν ἐλάμβανε παρ', ύμῶν ἐπέραν τοιαύτην, ἦν πρὶν λάθω, ζεύρω τί θὰ διαλαμβάνῃ. Χαίρω πολὺ ὅτι τὸ στρατήγημα τῆς ἐξαδέλφης μου, μεθ' ἣς συντάξεις διειδεύετε, ἐπέτυχε πληρέστατα. Τῆς εἴμαι εὐγνώμων.»

«Αρτεμις Κολτούρα.»

Δηλαδή;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ. — Δηλαδή... Μὲ τῆς ύγειας σας!... 'Ελέγετε ὅτι πηγαίνετε εἰς Ἀθήνας διὰ τὰ γλυκύσματα τοῦ γάμου... Αἱ, τώρα μπορεῖτε νὰ παραγγείλετε μίαν... χυλόπητταν!... Χαίρετε...

[Ἐξέρχεται τοῦ τραίνου ὡπέρ σταματᾷ ἐν Καλαμακίῳ]

ΠΕΝΤΑΛΦΑΣ. — Καὶ ὕστερα λένε πῶς μόνον 'ς τὴν θάλασσα γίνεται φουρτοῦνα!... .

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΑΚΤΙΝΕΣ

·Ο ἀνήρ εἶνε διὰ τὴν γυναικα ὅ,τι ἥλιος διὰ τὴν γῆν: — νὰ τὴν ζωογονῇ.

·Η γυνὴ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρὸς εἶνε ὅ,τι τὸ ἔαρ: διὰ τὴν φύσιν: — νὰ τὴν καλλύνῃ.

·Ο ἄνθρωπος ζῇ συχνάκις μὲ τὸν ἴδιον ἐαυτόν του καὶ ἔχει ἀνάγκην ἀρετῆς· ζῇ δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἔχει ἀνάγκην τιμῆς.